

České školství v mezinárodním srovnání

Česká republika v indikátorech OECD, resp. v indikátorech publikace Education at a Glance 2013

OECD zveřejňuje 25. 6. 2013 v 11:00 publikaci Education at a Glance., která prostřednictvím vybraných indikátorů porovnává vzdělávací systémy zemí OECD. Kromě vlastní publikace vydává OECD i profily jednotlivých zemí – Country Notes, v nichž jsou podchyceny základní výsledky pro danou zemi – a základní fakta jednotlivých zemí vycházející z Education at a Glance – Key Facts.

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy zpracovalo tento materiál, ve kterém uvádíme informace o základních výsledcích zveřejněných Education at a Glance 2013 a podrobněji analyzujeme vybrané indikátory publikované OECD v základních faktech a profilech zemí.

Veškeré publikované údaje (pokud není uvedeno jinak) jsou za školní rok 2010/11 (údaje za žáky/studenty, poprvé zapsané a absolventy, platy učitelů, ...), za rok 2011 (zaměstnanost, nezaměstnanost) a 2010 (finanční údaje).

Celou publikaci Education at a Glance 2013 naleznete na www.oecd.org/edu/eag.htm

Zpracovala:

**RNDr. Michaela Kleňhová, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, Sekce koordinace politik a mezinárodních záležitostí,
V Praze 25. 6. 2013**

Obsah

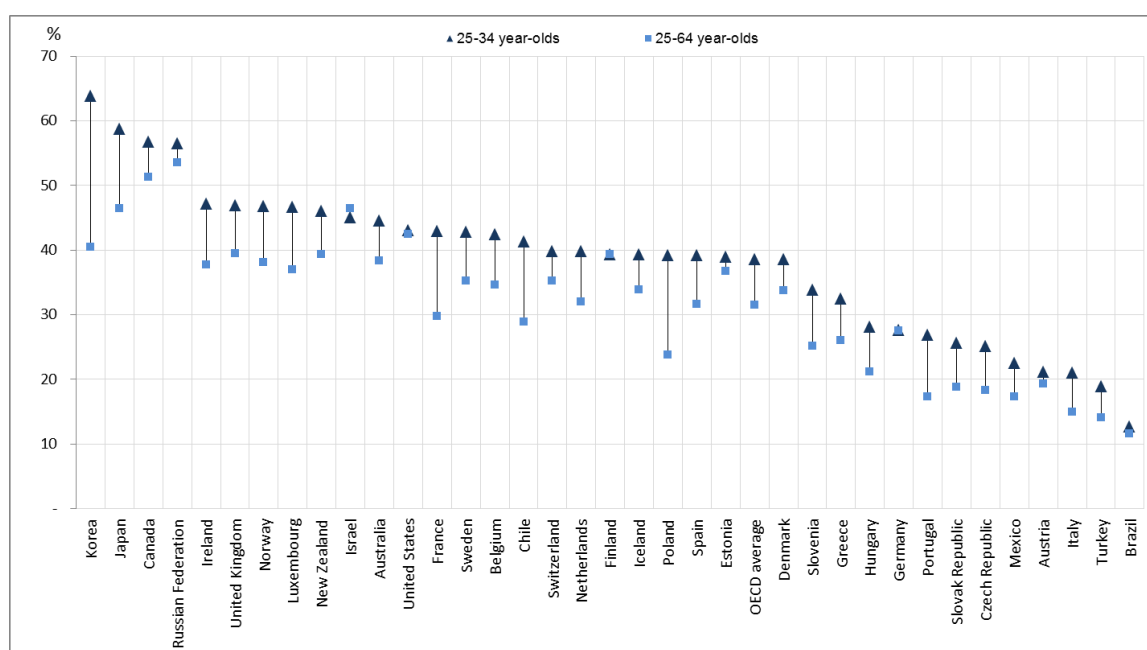
Vzdělanost obyvatel.....	3
Kolik mladých lidí může v průběhu svého života získat vyšší sekundární vzdělání	4
Kolik mladých lidí může v průběhu svého života získat terciární vzdělání („míra graduace“).....	5
Úspěšnost studia v terciárním vzdělávání („míra dokončování“).....	6
Vliv dosaženého vzdělání na uplatnění na trhu práce	7
Jaký vliv má dosažené vzdělání na výši platu.....	9
Výdaje na žáka/studenta.....	10
Jaká část národního bohatství je vynakládána na vzdělávání?.....	12
Dopad finanční krize na veřejné výdaje na vzdělávání mezi roky 2008 a 2010	13
Podíl veřejných a soukromých výdajů na vzdělávání	14
Veřejné výdaje na vzdělávání	15
Kdo se účastní vzdělávání.....	16
Jak se systémy předškolního vzdělávání liší v jednotlivých zemích	18
Kolik lidí může očekávat, že dokončí v průběhu svého života terciární vzdělávání?.....	19
Kolik studentů studuje v zahraničí.....	20
Přechod mladých lidí (15–29letých) ze vzdělávání na trh práce	21
Kolik času stráví žáci ve třídách?	22
Počet žáků na učitele a průměrná velikost třídy.....	23
Jak jsou učitelé placeni?.....	24
Kolik času učitelé vyučují?	25

Vzdělanost obyvatel

- Česká republika má mezi zeměmi OECD nejvyšší podíl obyvatel s vyšším sekundárním vzděláním (tedy se středním vzděláním, středním vzděláním s výučním listem a středním vzděláním s maturitní zkouškou) – jde o 92 % obyvatel (v porovnání s průměrem OECD 75 % a s průměrem zemí EU, které jsou členy OECD – EU21 – 76 %). Díky tomu má Česká republika nejnižší podíl obyvatel s pouze základním vzděláním.
- Podíl obyvatel, kteří nemají ani vyšší sekundární vzdělání (u nás obyvatelé se základním vzděláním nebo bez vzdělání), se v poslední dekádě v zemích OECD snížil o téměř 10 procentních bodů, České republice o 6 procentních bodů (ze 14 % na 8 %).
- Ačkoli podíl obyvatel s terciárním vzděláním (v českém prostředí absolventi programů vyššího odborného vzdělávání v konzervatořích, vyšších odborných škol a studijních programů vysokých škol) v posledních deseti letech prudce stoupal, má terciární vzdělání v zemích OECD méně než 35 % mužů a žen.
- Mezi 30–34letými má v zemích OECD terciární vzdělání 39 % obyvatel, jedná se o více než 40 % v případě žen, překvapivě u mužů je tento podíl o 8 procentních bodů nižší. V České republice má terciární vzdělání 24 % obyvatel ve věku 30–34 let, jedná se o 26 % žen v tomto věku a 22 % stejně starých mužů.
- Od roku 2000 vzrostl podíl obyvatel s terciárním vzděláním o téměř 10 procentních bodů, v České republice se jedná o nárůst ve výši 7 procentních bodů (z 11 % na 18 %). Ještě více markantní je tento nárůst u českých žen (nárůst o 9 procentních bodů z 9 % na 18 %), zatímco u mužů byl tento nárůst výrazně nižší (z 13 % na 18 %).
- Ve většině zemí OECD je podíl obyvatel s terciárním vzděláním v populaci 25–34letých v průměru o 7 procentních bodů vyšší než podíl obyvatel ve věku 25–64 s touto úrovní vzdělání, v České republice je tento rozdíl shodný s průměrem zemí OECD a průměrem zemí EU21 (7 procentních bodů).

Graf A1.1 Podíl obyvatel s terciárním vzděláním (2011)

V procentech, podle věkových skupin

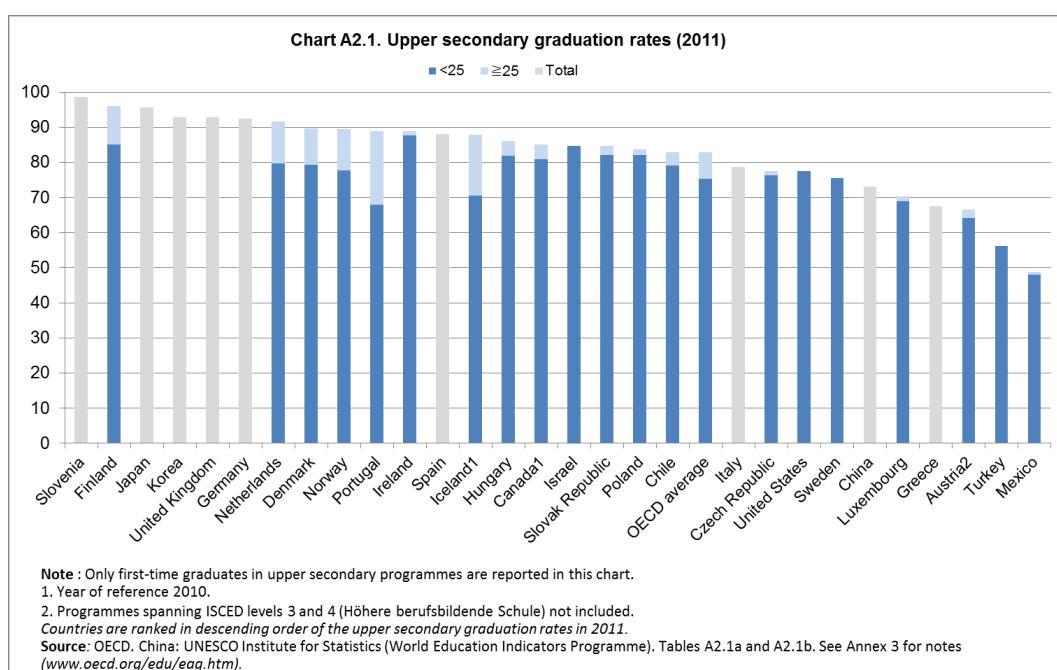

Zdroj: OECD, Tabulka A1.3a, poznámky viz Annex 3 (www.oecd.org/edu/eag.htm)

Kolik mladých lidí může v průběhu svého života získat vyšší sekundární vzdělání

- V průměru se dá očekávat, že v zemích OECD získá vyšší sekundární vzdělání 83 % dnešních mladých lidí, v České republice se jedná o 78 %.¹
- Programy vyššího sekundárního vzdělávání v současnosti absolvují v zemích OECD častěji ženy než muži, v České republice toto neplatí – míra graduace žen i mužů v těchto programech je na stejné úrovni
- V některých zemích je poměrně velký podíl čerstvých absolventů vyššího sekundárního vzdělávání starší 25let (více než 20 % absolventů na Islandu a v Dánsku), v České republice se jedná o pouze o 2 % absolventů

Graf A2.1 Míra graduace v programech vyššího sekundárního vzdělávání (2011)

Poznámky: Pouze ti, kteří absolvovali programy vyššího sekundárního vzdělávání poprvé („první absolventi“)

1. Data za rok 2010

Země jsou seřazeny sestupně podle míry graduace ve vyšším sekundárním vzdělávání v roce 2011.

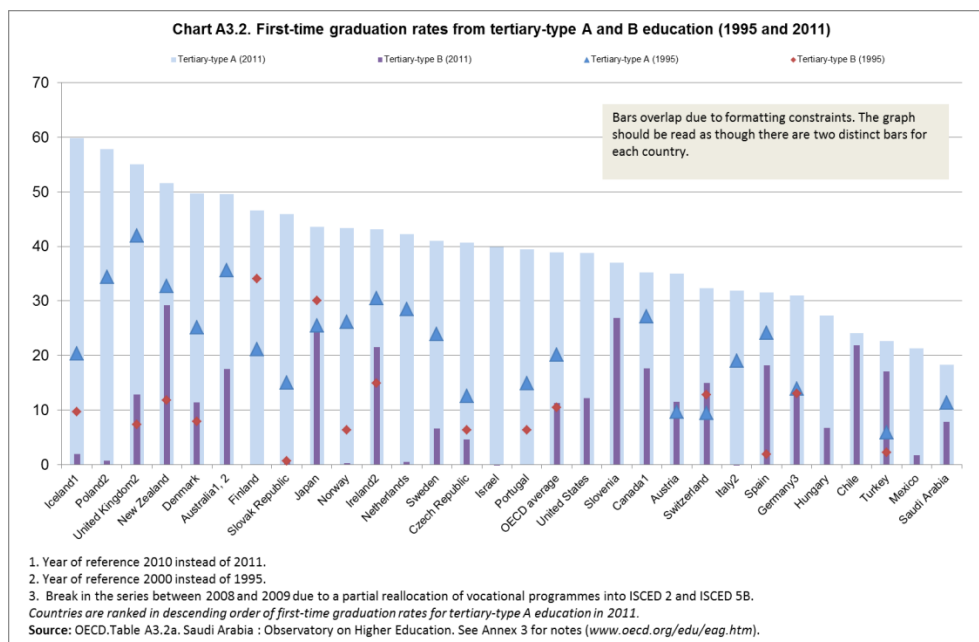
Zdroj: OECD, Tabulka A2.1a a A2.1b, poznámky viz Annex 3 (www.oecd.org/edu/eag.htm)

¹ Vzhledem k tomu, že tento indikátor vychází z údajů o počtech absolventů středních škol, dá se předpokládat, že za rok 2011 (2010/11) jsou čísla podhodnocená vzhledem k přechodu na sběr individuálních dat o žácích středních škol, kdy část škol nepředala údaje o absolventech. Na základě kvalifikovaných odhadů předpokládáme, že ve skutečnosti se míra graduace v programech vyššího sekundárního vzdělávání pohybují na v České republice na úrovni 85 %.

Kolik mladých lidí může v průběhu svého života získat terciární vzdělání („míra graduace“)

- V průměru se dá očekávat, že v zemích OECD získá terciární vzdělání typu A (v ČR se jedná o absolventy bakalářských a magisterských programů) 40 % dnešních mladých lidí, v České republice se jedná o 41 %.
- V průměru se dá očekávat, že v zemích OECD získá terciární vzdělání typu B (v ČR se jedná o absolventy programů vyššího odborného vzdělání v konzervatořích a absolventy vyšších odborných škol) 11 % dnešních mladých lidí, v České republice se jedná o 5 %.
- V průměru se dá očekávat, že v zemích OECD získá doktorský titul 1,6 % dnešních mladých lidí, v České republice se jedná o 1,4 %.
- Zahraniční studenti tvoří výrazný podíl studentů v terciárním vzdělávání. V některých zemích se v případě, že se zahraniční studenti nezapočtou, sníží míra graduace v programech typu 5A o více než 10 procentních bodů (např. v Austrálii a na Novém Zélandu)
- Většina absolventů programů terciárního vzdělání jsou ženy, výjimkou jsou programy doktorského studia, které absolvuje více mužů. V programech typu 5A je míra graduace mužů v zemích OECD v průměru 28 % (v zemích EU21 celkem 32 % a v ČR 29 %), zatímco míra graduace žen je výrazně vyšší – 46 % v zemích OECD, 51 % v zemích EU21 a 53 % v ČR.
- V České republice v období 2005–2011 výrazně vzrostla míra graduace v programech terciárního vzdělání typu 5A zejména u žen – z 27 % na 53 % (tedy o 26 procentních bodů), zatímco podíl absolvujících mužů vzrostl pouze o 8 procentních bodů (z 21 % na 29 %).

Graf A3.2 Míra první graduace v programech terciárního vzdělávání typu 5A a 5B (1995, 2011)

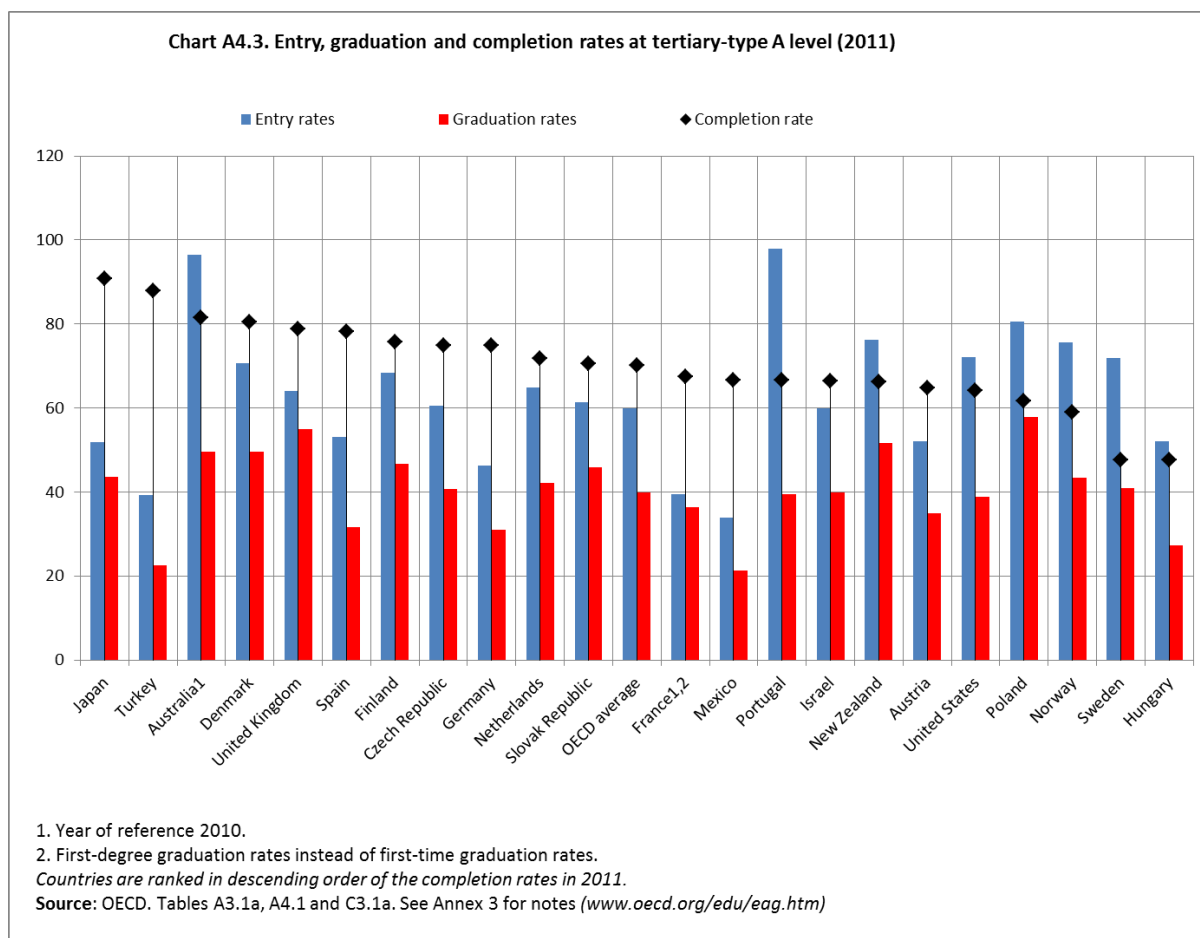
1. Data za rok 2000 místo 1995
2. Data za rok 2010 místo 2011
3. Přerušování časové řady mezi roky 2008 a 2009 je způsobeno překlasifikací odborných programů do ISCED 5B. Země jsou seřazeny sestupně podle míry první graduace ve programech terciárního vzdělávání typu 5A v roce 2011.

Zdroj: OECD, Saudská Arábie: *Observation on Higher Education*, Tabulka A3.3a, poznámky viz Annex 3 (www.oecd.org/edu/eag.htm)

Úspěšnost studia v terciárním vzdělávání („míra dokončování“)

- V průměru zemí OECD s dostupnými daty úspěšně dokončí terciární vzdělávání (programy typu 5A) 70 % těch, kteří ke studiu nastoupí. V zemích EU21 se jedná o 69 %. Česká republika patří mezi země, kde dokončuje tyto programy vyšší podíl nastupujících, a to 75 %.
- Ženy jsou při studiu na vysokých školách úspěšnější než muži, studium dokončují ve větší míře. V průměru v zemích OECD úspěšně ukončí studium 65 % mužů, kteří ke studiu nastoupí, a 74 % žen. V případě zemí EU21 se jedná o 62 % mužů a 73 % žen a obdobná je i situace v České republice, kde úspěšně ukončí studium 67 % mužů a dokonce 83 % žen nastupivších ke studiu

Graf A4.3 Míra vstupu, míra graduace a míra dokončování studia v programech terciárního vzdělávání typu 5A (2011)

1. Data za rok 2010

2. Místo míry první graduace uvedena míra graduace v programech prvního stupně.

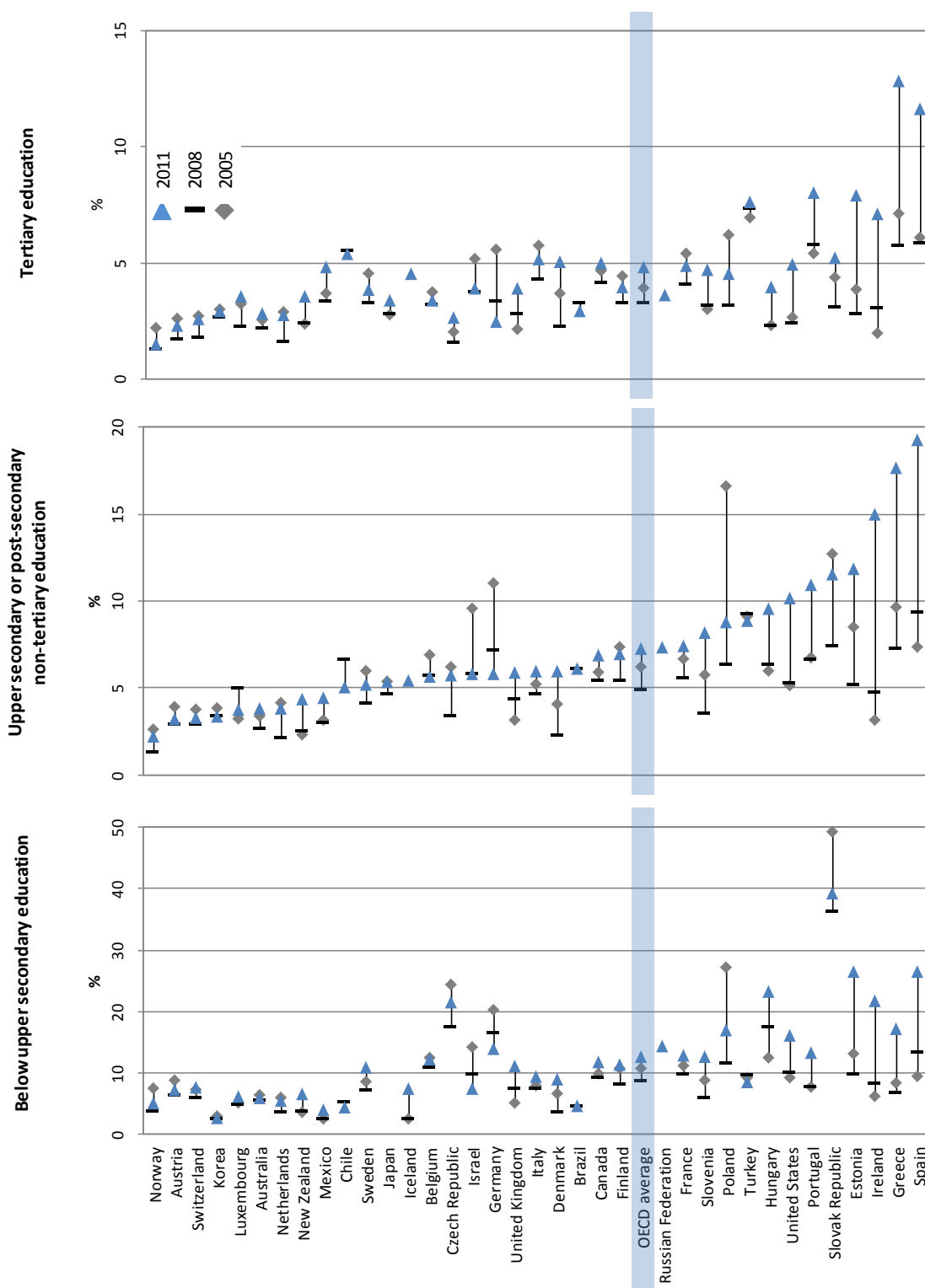
Země jsou seřazeny sestupně podle míry dokončování v roce 2011.

Zdroj: OECD, Tabulky A3.1a, A4.1a a A3.1a, poznámky viz Annex 3 (www.oecd.org/edu/eag.htm)

Vliv dosaženého vzdělání na uplatnění na trhu práce

- Mezi zeměmi OECD je míra zaměstnanosti tím vyšší, čím vyšší je dosažené vzdělání, nejvyšší míru zaměstnanosti vykazují lidé s terciárním vzděláním, zároveň nejčastěji pracují na plný úvazek
- Míra nezaměstnanosti je v zemích OECD v případě osob, které nemají ani vyšší sekundární vzdělání, třikrát vyšší (13 %) než míra nezaměstnanosti osob s terciárním vzděláním (5 %). V zemích EU21 se jedná o 16%, resp. 5% míru nezaměstnanosti. Česká republika patří mezi země s jednou z nejvyšších měr nezaměstnanosti lidí s nižším než vyšším sekundárním vzděláním (22 %), je však nutné si uvědomit, že toto vzdělání má u nás nejméně lidí ze všech zemí OECD (8 %). Nezaměstnanost obyvatel s terciárním vzděláním se u nás pohybuje na úrovni 3 %, což nás řadí mezi pět zemí s nejnižší mírou nezaměstnanosti terciárně vzdělaných lidí.
- Genderové rozdíly v míře nezaměstnanosti jsou nejnižší u osob s terciárním vzděláním a nejvyšší u osob s nejnižším stupněm vzdělání.
- Pravděpodobnost zaměstnanosti na plný úvazek roste spolu se zvyšující se úrovní dosaženého vzdělání. Celkem 64 % obyvatel bez vyššího sekundárního vzdělání pracuje na plný úvazek, v případě obyvatel s vyšším sekundárním vzděláním se jedná o 71 % a u lidí s terciárním vzděláním jde o 75 % obyvatel. V případě České republiky nejsou příslušná data publikována – počty zaměstnaných na částečný/plný úvazek jsou ovlivněna těmi, kteří v průběhu roku měnili zaměstnání. Ženy méně často než muži pracují na plný úvazek. V průměru zemí OECD pracuje na plný úvazek 60 % zaměstnaných žen a 80 % zaměstnaných mužů.
- Lidí s odborným vyšším sekundárním vzděláním jsou častěji zaměstnaní (76 %) než ti, kteří vystudovali všeobecné programy vyššího sekundárního vzdělání (70 %). Jsou také méně často nezaměstnaní (7,3 % : 8,3 %). V České republice tyto rozdíly nejsou tak velké – zaměstnanost lidí se všeobecným vzděláním je 72 % a s odborným vyšším sekundárním vzděláním 75 %.

Graf A5.2 Míra nezaměstnanosti 25–64letých podle nejvyššího dosaženého vzdělání (2005, 2008 a 2011)

Poznámky:

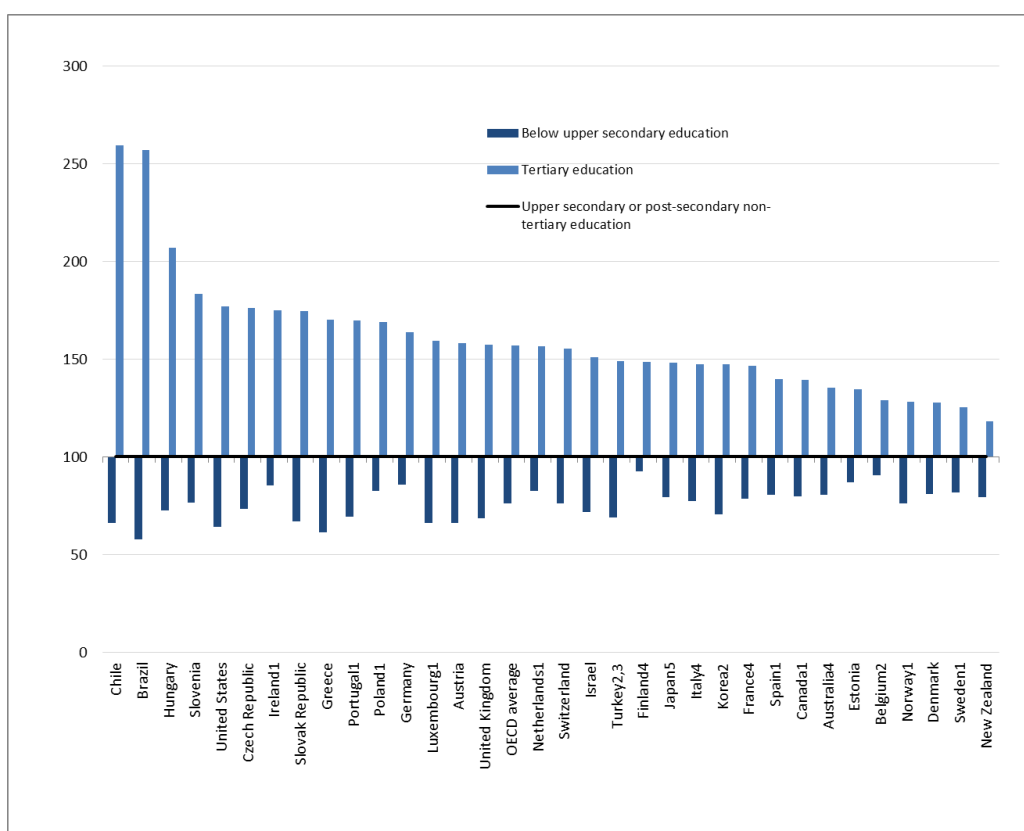
Země jsou seřazeny sestupně podle míry nezaměstnanosti 25–64letých s vyšším sekundárním a postsekundárním neterciárním vzděláním.

Zdroj: OECD, Tabulka A5.4a, poznámky viz Annex 3 (www.oecd.org/edu/eag.htm)

Jaký vliv má dosažené vzdělání na výši platu

- V zemích OECD platí, že čím vyšší dosažené vzdělání, tím vyšší jsou průměrné výdělky.
- V zemích OECD rostou rozdíly ve výdělcích podle dosaženého vzdělání spolu s rostoucím věkem. Mzdový benefit u zaměstnaných ve věku 55–64 je o 16 procentních bodů vyšší, než je tomu u mladé generace. Stejný rozdíl je i v případě průměru zemí EU21, v České republice je tento rozdíl nepatrně nižší (13 procentních bodů).
- Ženy s vyšším sekundárním a postsekundárním neterciárním vzděláním profitují na platech méně než muži ve stejném věku. Ženy mohou očekávat, že ve věku 55–64 let vydělají v průměru 79 % platu muže stejného věku a se stejným vzděláním. V zemích EU21 se jedná o 81 % platu mužů a v České republice 87 % výdělku mužů.

Graf A6.1 Relativní výdělky pracujících ve věku 25–64 let podle nejvyššího dosaženého vzdělání (2011)

Poznámky:

1. Data za rok 2010
2. Výdělky po odečtení daně z příjmu
3. Data za rok 2005
4. Data za rok 2009
5. Data za rok 2007

Země jsou seřazeny sestupně podle relativního výdělku 25–64letých s terciárním vzděláním.

Zdroj: OECD, Tabulka A6.1, poznámky viz Annex 3 (www.oecd.org/edu/eag.htm)

Výdaje na žáka/studenta

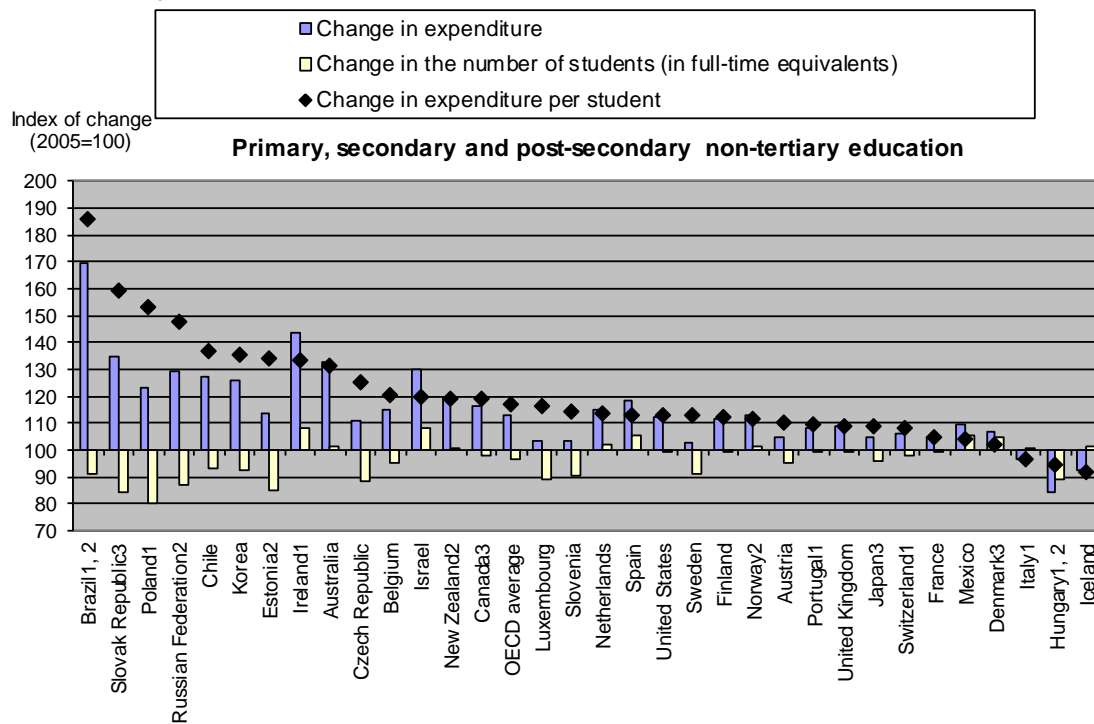
- V průměru vydají země OECD na žáka/studenta (od primárního do terciárního vzdělávání) 9 313 USD² (v zemích EU21 se jedná o 9 208 USD, Česká republika vynakládá částky zhruba o třetinu nižší – 6 037 USD);
- Na žáka v primárním vzdělávání vynaloží země OECD v průměru 7 974 USD (v zemích EU21 se jedná o 8 277 USD, Česká republika vynakládá částky zhruba poloviční – 4 120 USD), na žáka v sekundárním vzdělávání 9 014 USD (v zemích EU21 jde o 9 471 USD, v České republice jde o částky zhruba o třetinu nižší – 6 546 USD) a na studenta v terciárním vzdělávání 13 528 USD (v zemích EU21 se jedná o 12 856 USD, Česká republika vynakládá částky zhruba poloviční – 6 244 USD).
- V primárním a sekundárním vzdělávání se 94 % celkových výdajů na žáka vynaloží na vlastní vzdělávací proces (v zemích EU21 jde o 96 %, v ČR o 92 %). Větší rozdíly jsou v terciárním vzdělávání, zejména díky vysokým výdajům na výzkum a vývoj a vyššími výdaji na služby spojené se vzděláváním, které činí 31 % celkových výdajů na studenta (v zemích EU21 se jedná o 38 % a v ČR o 19 %).
- Mezi roky 2005 a 2010 výdaje na žáka v primárním, sekundárním a postsekundárním vzdělávání vzrostly v zemích OECD v průměru o 17 % (v zemích EU21 se jednalo o 18% nárůst a v České republice výdaje na žáka vzrostly o čtvrtinu), nicméně mezi roky 2009 a 2010 poklesly výdaje na studenta ve třetině zemí OECD.
- V zemích s vysokými průměrnými výdaji na žáka v sekundárním vzdělávání výši výdajů obvykle ovlivňují faktory, jako jsou vysoké platy učitelů a nízký průměrný počet žáků ve třídě.
- V primárním a sekundárním vzdělávání existuje významná závislost výše výdajů na žáka a výše HDP na obyvatele. V terciárním vzdělávání je tato závislost již slabší.
- Pokud z výdajů na studenta v terciárním vzdělávání eliminujeme výdaje na výzkum a vývoj, pak země OECD vydají v průměru na terciárního studenta ročně 7 637 USD, země EU21 celkem 8 334 USD a Česká republika 6 244 USD.
- V průměru vydají země OECD na studenta v terciárním vzdělávání dvakrát více než na žáka primárního vzdělávání (v zemích EU21 jde o 1,6 násobek a v ČR o 1,9 násobek). Pokud eliminujeme výdaje na výzkum a vývoj a na další služby spojené se vzděláváním, pak jsou stále výdaje na terciární vzdělávání o 10 % vyšší než výdaje na primární, sekundární a postsekundární vzdělávání. V zemích EU21 jsou výdaje na terciární vzdělávání v tomto případě dokonce nižší (o 6 %) a v České republice vyšší o 20 %.
- V případě zemí, které mají ve vyšším sekundárním vzdělávání jak programy všeobecného, tak odborného vzdělávání, jsou výdaje v odborném vzdělávání v průměru o 706 USD vyšší než výdaje na žáka ve všeobecných programech. V České republice je tento rozdíl ještě vyšší – na žáka v odborných programech se v průměru ročně vynaloží o 1 182 USD více než na žáka ve všeobecných programech.

² USD přepočtené na paritu kupní síly. Roli zde hraje jak aktuální kurs dolaru, tak inflace a koupěschopnost obyvatel (1 USD = objem zboží, který bylo v daném roce možné si koupit za 1 USD v USA)

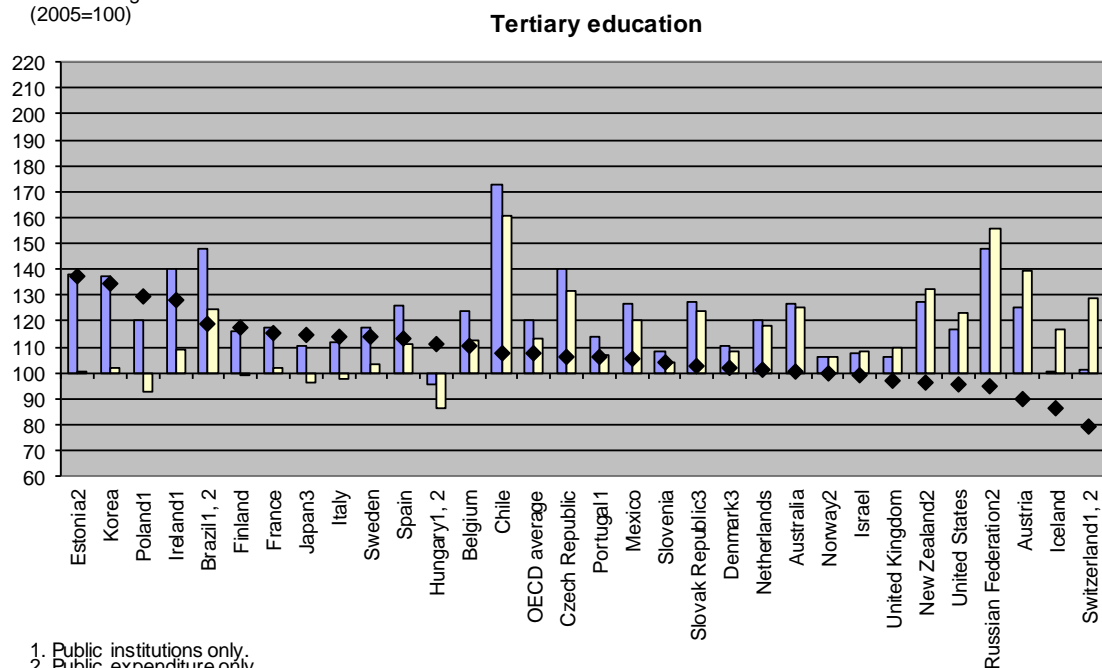
Graf B1.6 Změny ve výši výdajů na žáka/studenta a změny v celkovém počtu žáků/studentů a ve výších celkových výdajů na vzdělávání podle úrovně vzdělávání (2000, 2010)

Chart B1.6. Change in expenditure per student by educational institutions, by level of education (2005, 2010)

Index of change between 2005 and 2010 (2005 = 100, 2010 constant prices)

Index of change (2005=100)

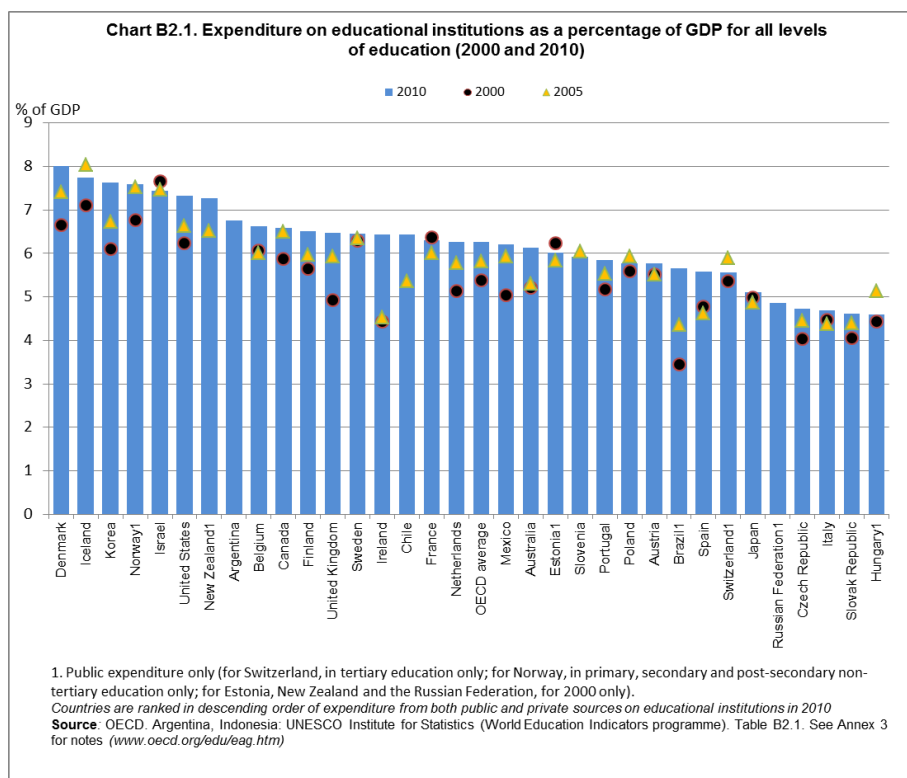
1. Public institutions only.
 2. Public expenditure only.
 3. Some levels of education are included with others. Refer to "x" code in Table B1.1a for details.
 Countries are ranked in descending order of change in expenditure per student by educational institutions.

Source: OECD. Tables B1.5a and B1.5b. See Annex 3 for notes (www.oecd.org/edu/eag.htm).

Jaká část národního bohatství je vynakládána na vzdělávání?

- V roce 2010 země OECD vynaložily na vzdělávání v průměru 6,3 %, HDP v zemích EU21 se jednalo o 5,9 %. Česká republika vynaložila na vzdělávání 4,7 % HDP.
- Mezi roky 2000 a 2010 ve většině zemí OECD rostly výdaje na vzdělávání rychleji než HDP, stejná situace byla i v České republice.
- Výdaje na preprimární vzdělávání tvoří téměř jednu desetinu výdajů na vzdělávání, v průměru 0,5 % HDP. Mezi zeměmi jsou ale ve výši výdajů na preprimární vzdělávání poměrně velké rozdíly, pohybují se od méně než 0,2 % HDP do 1 % a více. V zemích EU21 tvoří výdaje na preprimární vzdělávání 0,6 % HDP, v České republice 0,5 % HDP.
- Na primární, sekundární a postsekundární neterciární vzdělávání vynaložily v roce 2010 země OECD v průměru téměř jednu třetinu výdajů na vzdělávání, tedy 3,9 % HDP, země EU21 vynaložily na tyto vzdělávací stupně 3,8 % HDP, Česká republika 2,8 %.
- Výdaje na terciární vzdělávání tvoří v průměru jednu čtvrtinu výdajů na vzdělávání, tj. 1,6 % HDP, země EU21 vydadají na terciární vzdělávání o něco méně – 1,4 % HDP a Česká republika 1,2 %.
- Soukromé výdaje na vzdělávání jako podíl HDP jsou nejvyšší u terciárního vzdělávání (0,5 % v průměru v zemích OECD, v zemích EU21 jde o 0,3 % a v ČR o 0,2 %).

Graf B2.1 Výdaje na vzdělávání jako podíl HDP (pro všechny úrovně vzdělávání celkem, v letech 2000, 2005 a 2010)

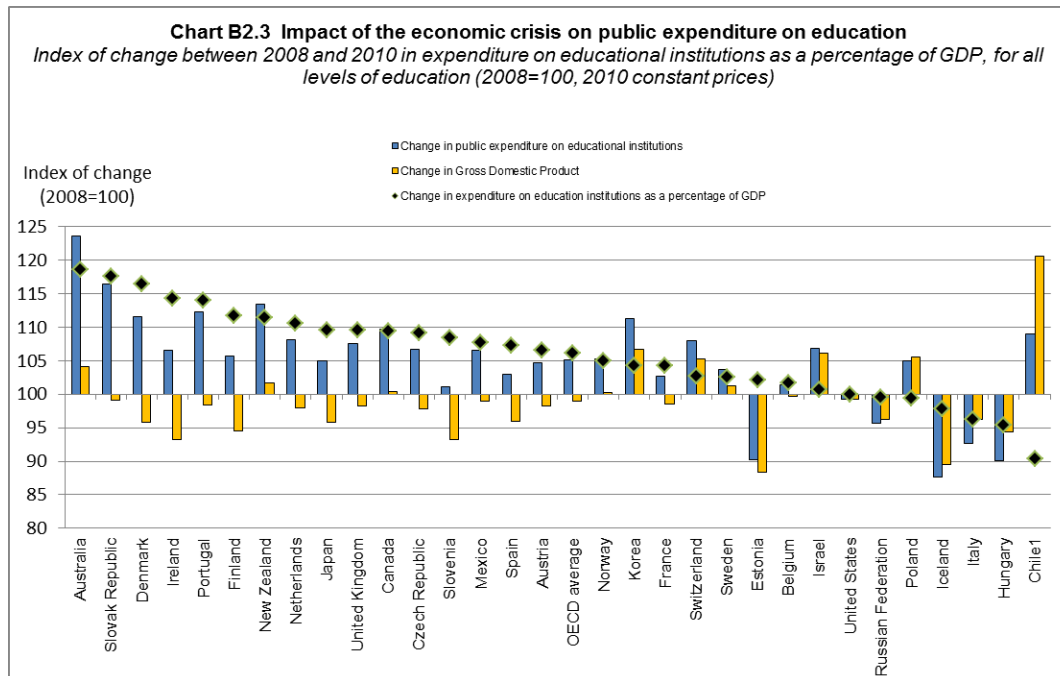
1. Pouze veřejné výdaje (Švýcarsko pouze v terciárním vzdělávání, v Norsku pouze primární, sekundární a postsekundární neterciární vzdělávání, Estonsko, Nový Zéland a Ruská federace pouze rok 2000)
Země jsou seřazeny sestupně podle veřejných a soukromých výdajů na vzdělávání v roce 2010.
Zdroj: OECD, Argentina, Indonésie UNESCO, Tabulka B2.1, poznámky viz Annex 3 (www.oecd.org/edu/eag.htm)

Dopad finanční krize na veřejné výdaje na vzdělávání mezi roky 2008 a 2010

- Ekonomická krize začala v roce 2008 a měla (a stále i má) velký dopad na různé sektory. Pro porovnání dopadů na vzdělávání je příliš brzo, k dispozici jsou zatím pouze data za rok 2009 a 2010, nicméně ekonomické trendy jsou již znatelné.
- Zatímco HDP mezi roky 2009 a 2010 ve většině zemí vzrostlo, veřejné výdaje na vzdělávání v jedné třetině zemí klesly, pravděpodobně v důsledku fiskální konsolidační politiky
- Mezi roky 2008 a 2010 HDP vzrostl pouze v 10 z 31 zemí OECD s dostupnými daty a o více než 1 % pouze v osmi zemích, v ČR došlo k poklesu HDP o 2 %.
- Pouze v pěti zemích OECD (z 31) s dostupnými daty byly v letech 2008–2010 kráceny výdaje na vzdělávání (v Estonsku, Maďarsku, na Islandu, v Itálii a Spojených státech), v České republice došlo k navýšení výdajů na vzdělávání o 7 %.
- HDP klesl mezi roky 2008–2009 ve většině zemí OECD. Zatímco pokles HDP pokračoval i v roce 2010 v Řecku, na Islandu, v Irsku, Lucembursku a Španělsku, v ostatních zemích došlo k nárůstu, který alespoň částečnou měrou kompenzoval deficit předchozích let.
- Veřejné výdaje na vzdělávání vzrostly v zemích OECD mezi roky 2008 a 2009 v průměru o 4 %, nicméně ve stejném období sedm zemí vykázalo krácení výdajů na vzdělávání.

Graf B2.3 Dopad ekonomické krize na veřejné výdaje na vzdělávání

Index změn výdajů na vzdělávání jako podíl HDP mezi roky 2008 a 2010 (2008=100, stálé ceny roku 2010)

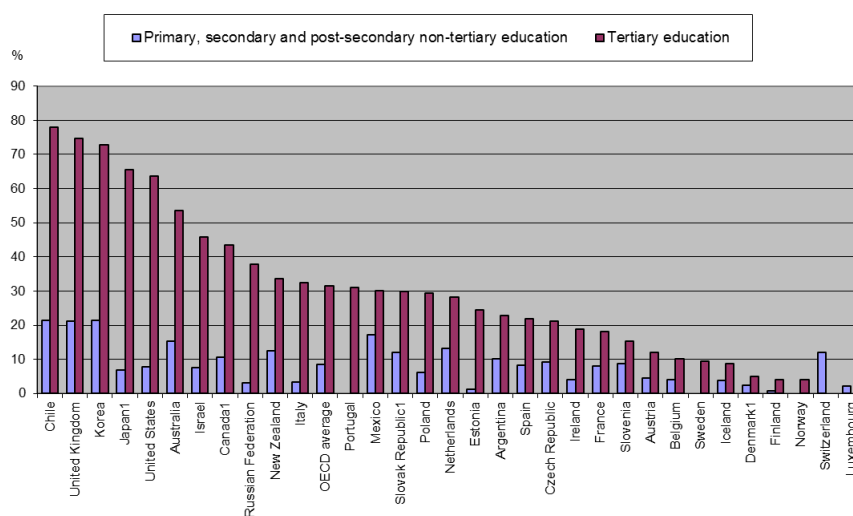
Země jsou seřazeny sestupně podle změn ve výdajích na vzdělávání jako podíl HDP mezi roky 2008 a 2010
Zdroj: OECD, Tabulka B2.5, poznámky viz Annex 3 (www.oecd.org/edu/eag.htm)

Podíl veřejných a soukromých výdajů na vzdělávání

- Veřejné výdaje tvoří v průměru zemí OECD 84 % celkových výdajů na vzdělávání, v zemích EU21 se jedná o 89 %, v České republice 88 %.
- V primárním, sekundárním a postsekundárním neterciárním vzdělávání tvoří veřejné výdaje v průměru zemí OECD celkem 91 %, v zemích EU21 94 % a v ČR stejně jako v zemích OECD 91 %.
- Vyšší podíl soukromých výdajů se projevuje na preprimární a terciární vzdělávací úrovni – jedná se v průměru o 18 %, resp. 32 % (EU21 celkem 11 %, resp. 23 % a v ČR 8 %, resp. 21 %).
- Veřejné výdaje na vzdělávání vzrostly mezi roky 2000 a 2010 ve všech zemích s dostupnými daty. Zároveň díky vyšším výdajům domácností na vzdělávání vzrostly i soukromé výdaje na vzdělávání ve více než třech čtvrtinách zemí. Jedná se o 36% nárůst veřejných a 111% nárůst soukromých výdajů, v zemích EU21 vzrostly veřejné výdaje o 34 % a soukromé o 141 %. V České republice veřejné výdaje vzrostly více – o 58 %, zatímco soukromé výdaje zaznamenaly nárůst nižší než v ostatních zemích (o 98 %).

Graf B3.1 Podíl soukromých výdajů na vzdělávání

Chart B3.1. Share of private expenditure on educational institutions (2010)

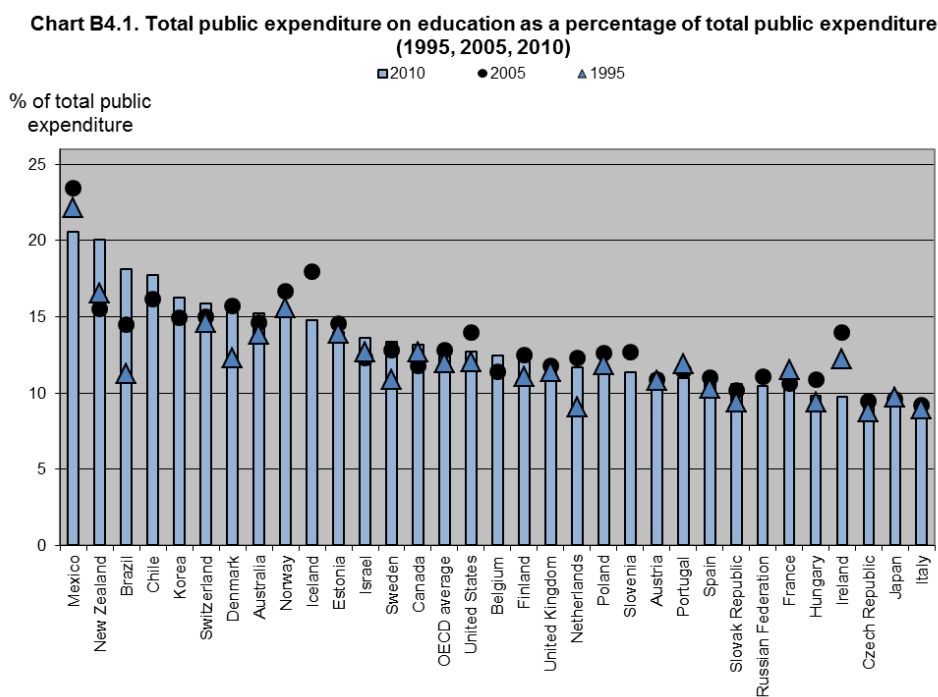
1. Some levels of education are included with others. Refer to "x" code in Table B1.1a for details.
 Countries are ranked in descending order of the share of private expenditure on educational institutions for tertiary education.
 Source: OECD, Argentina : UNESCO Institute for Statistics (World Education Indicators Programme), Tables B3.2a and B3.2b. See Annex 3 for notes (www.oecd.org/edu/eag.htm).

1. Některé úrovně vzdělávání jsou zahrnuty v jiných
 Země jsou seřazeny sestupně podle podílu soukromých výdajů na terciární vzdělávání
 Zdroj: OECD, Argentina – UNESCO, Tabulky B3.2a a B3.2b, poznámky viz Annex 3 (www.oecd.org/edu/eag.htm)

Veřejné výdaje na vzdělávání

- Veřejné výdaje na vzdělávání tvoří v průměru zemí OECD 13 % jejich celkových veřejných výdajů, v zemích EU21 celkem 11 % a v české republice 10 %.
- Podíl veřejných výdajů vydaných na vzdělávání vzrostl mezi roky 1995 a 2005 ve většině zemí s dostupnými daty (v zemích OECD i EU21 o 1,3 procentního bodu, v ČR o 0,8 procentního bodu).
- Mezi roky 2005 a 2010 však podíl veřejných výdajů vynaložených na vzdělávání poklesl ve zhruba dvou třetinách zemí vzhledem k tomu, že se celkové veřejné výdaje a veřejné výdaje na vzdělávání vyvíjely jiným tempem. Česká republika patří mezi země, kde naopak došlo k nárůstu, a to o 0,2 procentního bodu.
- Většina zemí OECD vydá z veřejných zdrojů téměř dvakrát více prostředků na primární, sekundární a postsekundární vzdělávání než na vzdělávání terciární, v ČR jde o 2,8násobek.
- Veřejné financování je v primárním, sekundárním a postsekundárním neterciárním vzdělávání více decentralizované, než je tomu v terciárním vzdělávání.

Graf B4.1 Celkové veřejné výdaje na vzdělávání jako podíl celkových veřejných výdajů (1995, 2005 a 2010)

Countries are ranked in descending order of total public expenditure on education at all levels of education as a percentage of total public expenditure in 2010.

Source: OECD. Table B4.2. See Annex 3 for notes (www.oecd.org/edu/eag.htm).

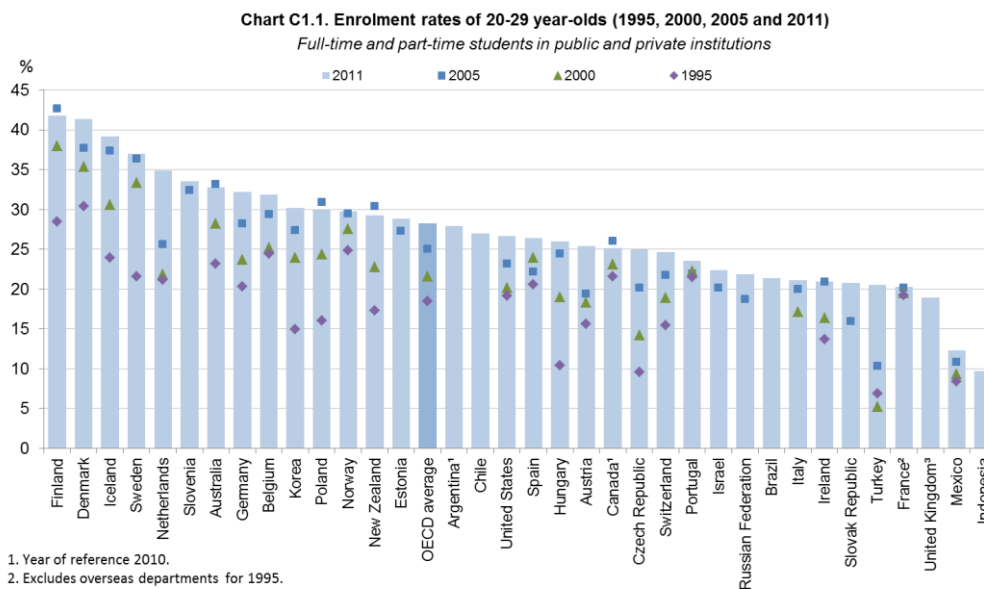
Země jsou seřazeny sestupně podle podílu veřejných výdajů na vzdělávání na celkových veřejných výdajích v roce 2010.

Zdroj: OECD, Tabulka B4.2, poznámky viz Annex 3 (www.oecd.org/edu/eag.htm)

Kdo se účastní vzdělávání

- V roce 2011 byla míra účasti ve vzdělávání 15–19letých více než 75 % v 31 z 39 zemí s dostupnými daty, v průměru zemí OECD se jedná o 84 %, v zemích EU21 shodně o 84 % a v České republice dokonce 90 %.
- Ve vzdělávání je v zemích OECD více než 20 % populace 20–29letých (s výjimkou Mexika a Spojených států), v průměru zemí OECD jde o 28 %, v zemích EU21 o 28 %, v České republice je tento podíl mírně nižší – 25 %.
- V období 1995–2011 vzrostla v zemích OECD míra účasti 20–29letých ve vzdělávání v průměru o více než 10 procentních bodů, což je i průměrná hodnota zemí EU21. V České republice došlo k výraznějšímu navýšení účasti dospělých ve formálním vzdělávání, a to z 10 % na 25 %, tedy o 15 procentních bodů.
- Na základě údajů z roku 2011 mohou 5leté děti v zemích OECD očekávat, že před dovršením 40 let věku budou v průměru ve vzdělávání více než 18 let, obdobných hodnot dosahuje i průměr zemí EU21 a hodnoty za Českou republiku.
- V roce 2011 se v zemích OECD 90 % obyvatel účastní formálního vzdělávání v průměru alespoň 13 let, což je i hodnota České republiky, průměr zemí EU21 je o něco vyšší (14 let).
- V jedné třetině zemí s dostupnými daty se vzdělávání více než 50 % žáků vyššího sekundárního vzdělávání v odborně a předodborně zaměřených programech, v Rakousku, České republice (73 %), Belgii, Finsku a na Slovensku činí tento podíl více než 70 %.
- V roce 2011 se v zemích OECD účastnilo vzdělávání 82 % chlapců ve věku 15–19 let a 85 % stejně starých dívek (v zemích EU21 jde o 86 %, resp. 89 %, v ČR o 89 %, resp. 91 %).
- V populaci 20–29letých jsou genderové rozdíly výraznější, vzdělávání se v zemích OECD účastní v průměru 29 % žen a 26 % mužů, v zemích EU21 je tento podíl 31:27 a v ČR 28:22. Více žen než mužů se vzdělává i ve věku 30–39 let.
- Ve většině zemí realizují vzdělávání zejména veřejné instituce, a to i na úrovni terciárního vzdělávání. V průměru se v zemích OECD vzdělávalo ve veřejných institucích 89 % žáků v primárním vzdělávání (odpovídá našemu 1. stupni základní školy), 86 % žáků v nižším sekundárním vzdělávání (odpovídá našemu 2. stupni základní školy a nižšímu stupni víceletých gymnázií), 81 % žáků ve vyšším sekundárním vzdělávání (odpovídá našemu středoškolskému vzdělávání). V zemích EU21 se vzdělává ve veřejných institucích 90 % žáků v primárním, 86 % žáků v nižším sekundárním, a 83 % ve vyšším sekundárním vzdělávání. V ČR jsou tyto podíly 98:97:86.
- V terciárním vzdělávání je situace složitější, země se v podílu studentů vzdělávajících se ve veřejných institucích liší mnohem více, než je tomu na nižších vzdělávacích úrovních. V průměru v zemích OECD studuje ve veřejných institucích 71 % studentů programů typu 5A (bakalářské a magisterské studijní programy) a 59 % studentů v programech typu 5B (odpovídají našim vyšším odborným školám a posledním dvěma ročníkům konzervatoří). Země EU21 mají podíl studentů ve veřejných institucích o něco vyšší (71 %, resp. 59 %) a v České republice studuje ve veřejných školách ještě vyšší podíl studentů (86 %, resp. 71 %).

Graf C1.1 Míra účasti 20–29letých ve vzdělávání (1995, 2000, 2005 a 2011)

1. Year of reference 2010.

2. Excludes overseas departments for 1995.

3. Break in time series following methodological change from 2006.

Countries are ranked in descending order of the enrolment rates of 20-29 year-olds in 2011.

Source: OECD. Argentina and Indonesia: UNESCO Institute for Statistics (World Education Indicators Programme). Table C1.2. See Annex 3 for notes (www.oecd.org/edu/eag.htm).

1. Data za rok 2010

2. V roce 1995 bez zámořských oblastí

3. Přerušení časové řady v roce 2006 je způsobeno metodickou změnou

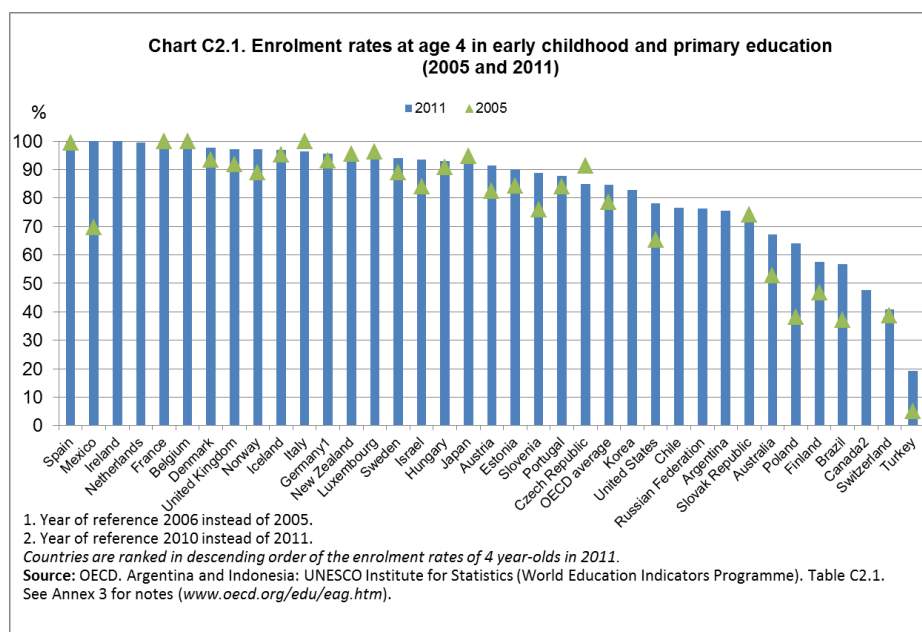
Země jsou seřazeny sestupně podle míry účasti 20–29letých ve vzdělávání v roce 2011.

Zdroj: OECD, Argentina a Indonésie – UNESCO, Tabulka C1.2, poznámky viz Annex 3 (www.oecd.org/edu/eag.htm)

Jak se systémy předškolního vzdělávání liší v jednotlivých zemích

- Účast na předškolním vzdělávání je spojována s lepšími výsledky žáků ve vzdělávání v pozdějším věku. Patnáctiletí žáci, kteří navštěvovali alespoň jeden rok předškolní vzdělávání, dosahují v průzkumu PISA lepších výsledků než ti, kteří se předškolního vzdělávání neúčastnili.
- Ve většině zemí OECD začíná pro většinu dětí vzdělávání před 5 lety věku.
- V zemích OECD jsou v předškolním vzdělávání více než tři čtvrtiny (83 %) 4letých dětí, v zemích EU21 jde o 87 % a v České republice (v roce 2011) o 85 % čtyřletých dětí.
- Průměrný věk matek prvorodiček vzrostl v posledních čtyřiceti letech ve všech zemích OECD.
- Veřejné předškolní vzdělávání se ve větší míře rozvíjí v evropských zemích OECD, navštěvuje je 68 % dětí v zemích OECD, v průměru 74 % dětí v zemích EU21 a v České republice 98 % dětí v předškolním vzdělávání.
- V průměru se v zemích OECD vynaloží na předškolní vzdělávání výdaje ve výši 0,6 HDP (stejně i v zemích EU21), v České republice se jedná o podíl o něco nižší – 0,5 % HDP.
- Počet dětí na učitele se pohybuje v zemích OECD od více než 20 až po méně než 10, v průměru jde o 12,2 dětí na učitele, v zemích EU21 se jedná o hodnotu 11,8 a v České republice připadá na jeden učitelský úvazek v průměru 13,6 dětí v předškolním vzdělávání.

Graf C2.1 Míra účasti 4letých dětí ve vzdělávání

1. Data za rok 2006 místo 2005

2. Data za rok 2010 místo 2011

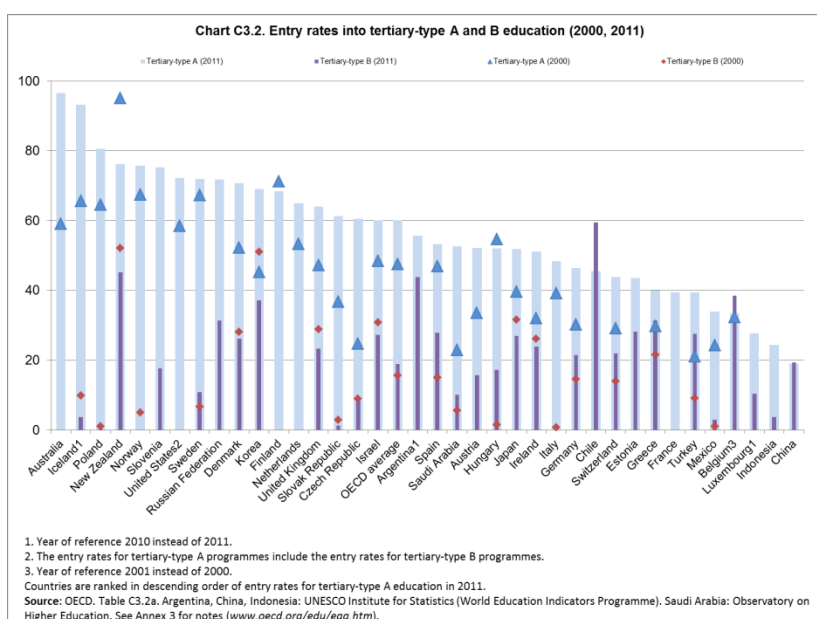
Země jsou seřazeny sestupně podle míry účasti 4letých dětí ve vzdělávání v roce 2011.

Zdroj: OECD, Argentina a Indonésie – UNESCO, Tabulka C2.1, poznámky viz Annex 3 (www.oecd.org/edu/eag.htm)

Kolik lidí může očekávat, že dokončí v průběhu svého života terciární vzdělávání?

- V zemích OECD může 60 % mladých lidí předpokládat, že v průběhu svého života začne studovat v některém z programů terciárního vzdělávání typu 5A (bakalářské a magisterské studijní programy), a pouze 3 % začnou studovat v programech vedoucích k vědecké kvalifikaci (doktorské studijní programy).
- Téměř polovina mladých lidí začne studovat na vysoké škole před 25. rokem věku. V zemích OECD se jedná v průměru o 48 % mladých lidí, v zemích EU21 o 49 % a v České republice je to více než polovina mladých lidí, 51 %.
- Míra vstupu do vysokoškolského studia je v zemích OECD stále vyšší v případě žen (67 %) v porovnání s muži (53 %). V zemích EU21 je tento rozdíl ještě vyšší (51 % mužů a 67 % žen) a totéž platí i v České republice (52 % mužů a 70 % žen).
- U programů vedoucích k vědecké kvalifikaci je situace opačná (země OECD 2,8 % žen a 3,1 % mužů, země EU 2,7, resp. 3,0 %, ČR 4,0 %, resp. 3,4 %).
- Na základě současného stavu se dá předpokládat, že 19 % mladých lidí (20 % žen a 18 % mužů) začne v průběhu svého života studovat v některém z programů terciárního vzdělávání typu 5B (v ČR se jedná o programy vyšších odborných škol a programy vyššího odborného vzdělávání v konzervatořích). V zemích Evropské unie je tento podíl o něco nižší (11 %) a v České republice, kde tyto programy tvoří pouze malou část terciárního vzdělávání, se jedná o 8 % mladých lidí (5 % mužů a 13 % žen).
- Nejvyhledávanějšími programy jsou v terciárním vzdělávání zejména obory ze skupiny společenských věd, ekonomie a práva.
- Podíl mladých lidí, kteří vstupují do programů terciárního vzdělávání typu 5A, vzrostl v průměru zemí OECD mezi roky 2000 a 2011 o 12 procentních bodů (v období 1995–2011 dokonce o 21 procentních bodů), v zemích EU21 se jednalo o nárůst 13 procentních bodů a v České republice dokonce o 35 procentních bodů, což je jeden z nejvyšších nárůstů v rámci zemí OECD.

Graf C3.2 Míra vstupu do programů terciárního vzdělávání typu 5A a 5B

Země jsou seřazeny sestupně podle míry vstupu do programů terciárního vzdělávání typu 5A v roce 2011.

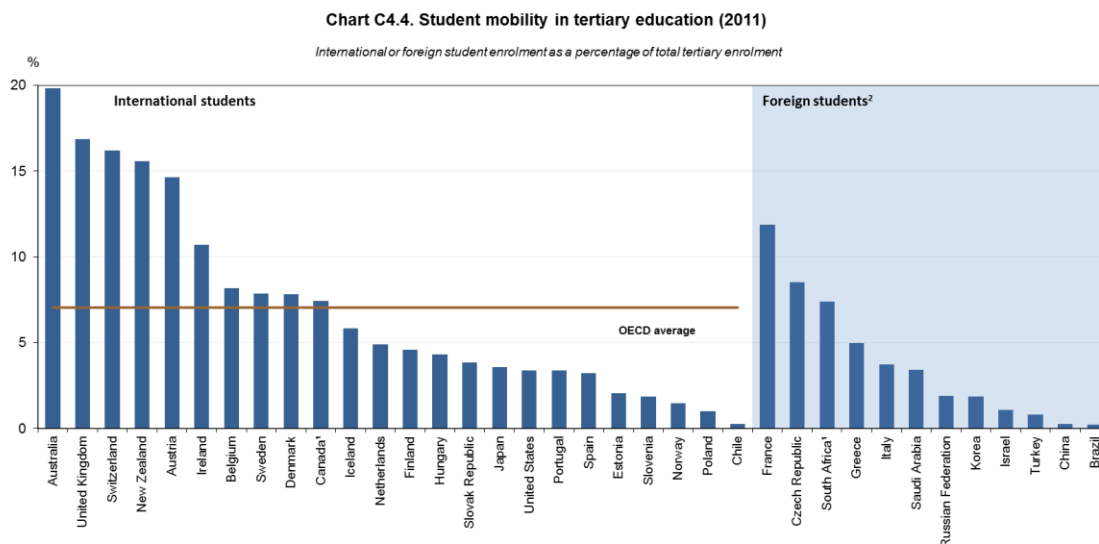
Zdroj: OECD, Argentina, Čína a Indonésie – UNESCO Saudská Arábie – Observatoř vyššího vzdělávání, Tabulka C3.2a, poznámky viz Annex 3 (www.oecd.org/edu/eag.htm)

Kolik studentů studuje v zahraničí

- V roce 2011 studovalo v zahraničí více než 4,3 mil. studentů, 53 % z nich tvořili asijsí studenti (zejména z Číny, Indie a Koreje).
- V roce 2011 počet zahraničních studentů studujících v terciárním vzdělávání v zemích OECD byl téměř třikrát vyšší než počet studentů ze zemí OECD studujících v zahraničí.
- V období 2000–2011 se počet zahraničních studentů v terciárním vzdělávání téměř zdvojnásobil při průměrném meziročním nárůstu 7 %.
- Evropa je jednou z prioritních destinací zahraničních studentů, studuje jich zde 48 %, následuje Severní Amerika s 21 %.
- V porovnání s rokem 2000 se snížil podíl zahraničních studentů vybírajících si pro své studium Spojené státy (z 23 % na 16 %), poklesl i podíl studentů vybírajících si Německo. Naopak se stále atraktivnějšími zeměmi pro studium stávají Austrálie, Korea, Nový Zéland a Španělsko, Spojené království a Ruská federace.
- V České republice tvoří studenti, kteří k nám přicházejí ze zahraničí, 8,5 % všech studentů³. Nejčastěji se jedná o studenty ze sousedních zemí (67 % z nich, zejména ze Slovenska 64,5 %). Významný podíl zahraničních studentů tvoří i studenti z Ruské federace (6,8 %).
- V zahraničí studuje 3,2 % českých studentů⁴, nejčastěji studují na Slovensku – 67,4 % Čechů studujících v zahraničí, Spojeném království (16 %), Německu (12 %), Spojených státech (5,5 %) a ve Francii (5,2 %).
- V České republice převládá příchozí migrace za účelem studia nad migrací odchozí – na jednoho českého studenta v zahraničí připadá 2,8 zahraničních studentů u nás.

Graf C4.4 Studentská mobilita v terciárním vzdělávání (2011)

podíl zahraničních a cizích studentů v terciárním vzdělávání

1. Year of reference 2010.

2. Foreign students are defined on the basis of their country of citizenship, these data are not comparable with data on international students and are therefore presented separately in the chart.

Countries are ranked in descending order of the percentage of international or foreign students in total tertiary education.

Source: OECD and UNESCO Institute for Statistics for most data on non-OECD countries. Table C4.1. See Annex 3 for notes (www.oecd.org/edu/eag.htm).

1. Data za rok 2010

2. Cizí studenti jsou definováni na základě země bydliště, proto nejsou porovnatelná s údaji o zahraničních studentech. Země jsou seřazeny sestupně podle podílu zahraničních/cizích studentů v terciárním vzdělávání.

Zdroj: OECD a UNESCO, Tabulka C4.1, poznámky viz Annex 3 (www.oecd.org/edu/eag.htm)

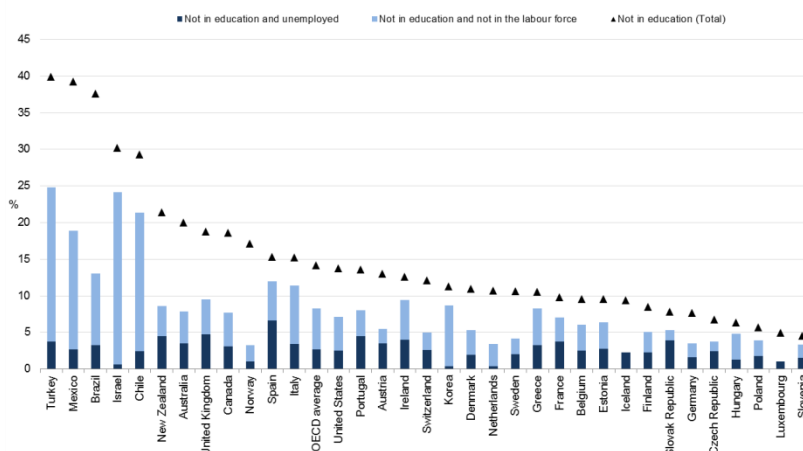
³ Jedná se o studenty uceleného studia, nikoli o kreditní mobilitu.

⁴ Procenta jsou počítána z celkového počtu českých studentů studujících v České republice i v zahraničí.

Přechod mladých lidí (15–29letých) ze vzdělávání na trh práce

- Během nástupu ekonomické krize poklesl v zemích OECD podíl mladých lidí, kteří již nestudují a pracují, z 41 % v roce 2008 na 37 % v roce 2011. V rámci zemí EU21 poklesl podíl těchto lidí z 41 % na 36% a v České republice z 43 % na 39 %.
- V roce 2011 tvořila v zemích OECD skupina mladých lidí, kteří ani nestudují, ani nepracují (NEET) celkem 16 % mladých lidí ve věku 15–29 let. V zemích EU21 je tento podíl o něco nižší (15 %), v České republice se jedná o 13 %.
- V průměru bylo v roce 2011 v zemích OECD ve vzdělávání celkem 47 % lidí ve věku 15–29 let. Ostatní pracovali (37 %), byli nezaměstnaní (7 %), případně byli mimo trh práce (9 %). V rámci zemí OECD byly tyto podíly 49:36:8:7, v České republice studovalo 48 % mladých lidí, 39 % pracovalo, 5 % bylo nezaměstnaných a 7 % mimo trh práce.
- V roce 2011 mohl průměrný 15letý obyvatel zemí OECD předpokládat, že stráví 7,1 dalších let ve formálním vzdělávání (v porovnání s 6,8 roky v 2007). Jak země EU21 (7,3), tak Česká republika (7,2) vykazují hodnoty obdobné.
- Ženy ve věku 15–29 let jsou častěji neaktivní v porovnání s muži stejného věku. Dá se předpokládat, že ženy budou mimo pracovní trh 1,9 roku, zatímco muži pouze 0,9 roku. Obdobné platí i v zemích EU21 (ženy 1,5, muži 0,7) a v České republice, kde ženy budou neaktivní 2 roky a muži jen 0,3 roku.
- V průměru zemí OECD bylo nezaměstnaných 14 % lidí ve věku 25–29 let, kteří nemají dokončené ani vyšší sekundární vzdělání. V případě 25–29letých s vyšším sekundárním vzděláním se jedná o 8% nezaměstnanost a terciárně vzdělaných lidí tohoto věku bylo 6 %. Země EU21 se chovají obdobně (17 %, resp. 10 % a 7 %). V České republice je nesrovnatelně vyšší nezaměstnanost lidí bez vzdělání (24 %, nicméně je nutné si uvědomit, že Česká republika celkově vykazuje nejméně obyvatel bez vzdělání mezi zeměmi OECD), na druhé straně nezaměstnanost mladých lidí s vyšším sekundárním a terciárním vzděláním je výrazně nižší (5 %, resp. 4 %).
- Zhoršující se podmínky na pracovním trhu měly v zemích OECD dopad zejména na mladou generaci ve věku 15–19 a 25–29 let. Zatímco 15–19letí častěji než v minulosti zůstávají ve vzdělávání, 25–29letí sice o něco častěji zůstávají ve vzdělávání, ale míra zaměstnanosti se mírně snížila.

Graf C5.2 podíl 15–19letých, kteří nejsou ve vzdělávání a nezaměstnaných, nebo jsou nezaměstnaní

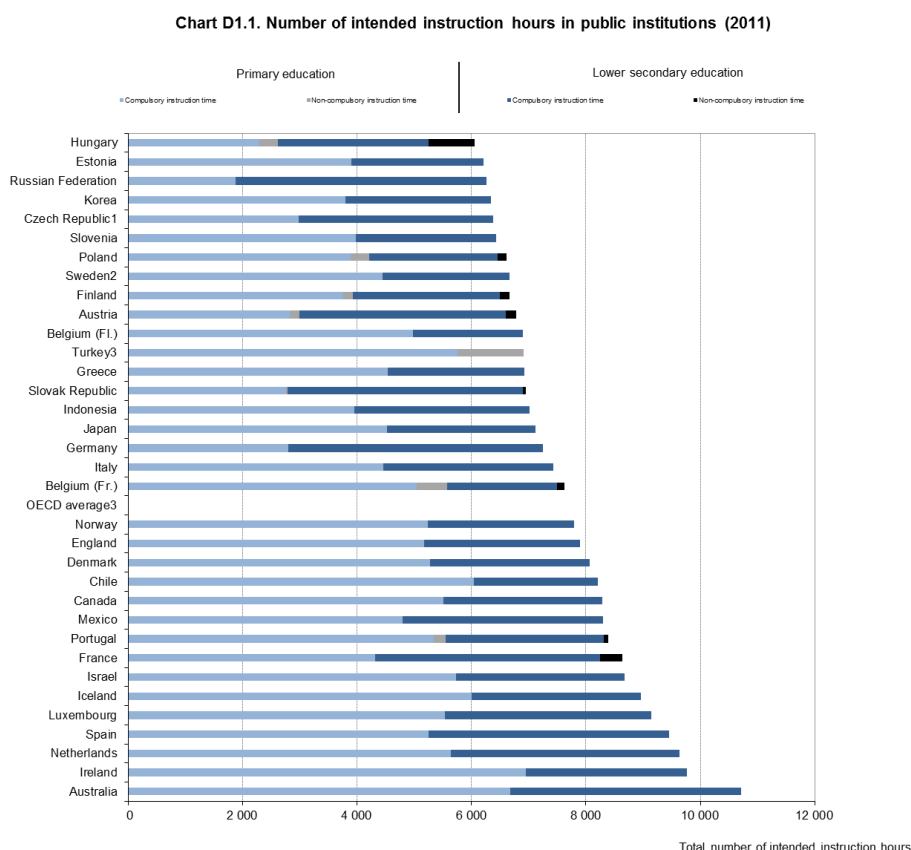
Země jsou seřazeny sestupně podle podílu nezaměstnaných mladých lidí ve věku 15–19 let.

Zdroj: OECD, Tabulka CC5.2d, poznámky viz Annex 3 (www.oecd.org/edu/eag.htm)

Kolik času stráví žáci ve třídách?

- Žáci v zemích OECD mohou očekávat, že ve třídě stráví 7 751 hodin v průběhu primárního a nižšího sekundárního vzdělávání, většina této doby je povinná výuka. Povinná výuka činí 7 655 hodin, v zemích EU21 v průměru 7 399 hodin, za ČR jsou dostupné údaje o minimálním počtu hodin, jde o 6 379 hodin ročně.
- V průměru zemí OECD výuka čtení, psaní, literatury, matematiky a přírodních věd činí 51 % povinné doby výuky v primárním vzdělávání a 41 % v nižším sekundárním vzdělávání.⁵
- Povinná doba výuky v primárním vzdělávání je v zemích OECD v průměru 791 hodin ročně a celková doba výuky 802 hodin ročně. V České republice jsou v daném členění k dispozici pouze údaje o minimálním počtu hodin povinné výuky – jedná se o 597 hodin v primárním a 848 v nižším sekundárním vzdělávání (rozdíl je tedy 249 hodin)
- V nižším sekundárním vzdělávání stráví v zemích OECD žáci ve třídách v průměru o 116 hodin více v povinné výuce, celkově o 122 hodin více.

Graf D1.1 Počet hodin výuky žáků ve veřejných školách

1. Minimum number of hours per year.
 2. Estimated minimum numbers of hours per year because breakdown by age not available.
 3. Turkey is not included in the average.
 Countries are ranked in ascending order of the total number of intended instruction hours.
 Source: OECD, Table D1.1. See Annex 3 for notes (www.oecd.org/edu/eag.htm).

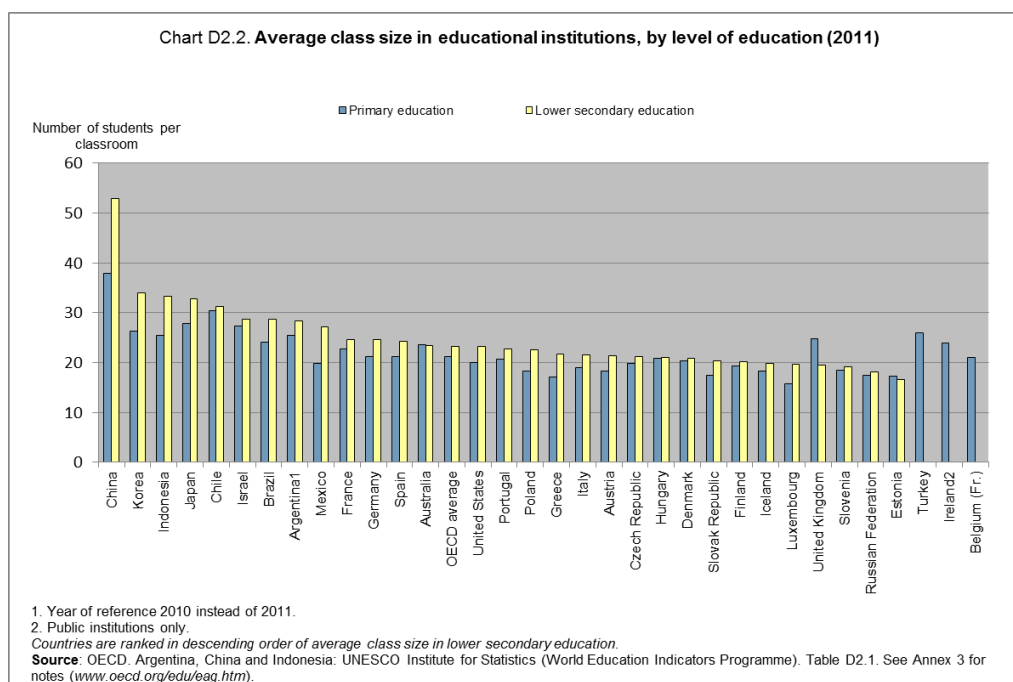
1. Minimální počet hodin výuky za rok
 2. Odhady minimálního počtu hodin za rok vzhledem k tomu, že nejsou dostupná data po jednotkách věku
 3. Turecko není zahrnuto v průměru
- Země jsou seřazeny sestupně podle celkového počtu vyučovacích hodin
 Zdroj: OECD, Tabulka D1.1, poznámky viz Annex 3 (www.oecd.org/edu/eag.htm)

⁵ Data za ČR nejsou v této struktuře k dispozici, protože RVP definuje pouze minimální počet hodin jednotlivých předmětů.

Počet žáků na učitele a průměrná velikost třídy

- Průměrná velikost třídy v primárním vzdělávání v zemích OECD byla více než 21 žáků, v zemích EU21 se jednalo o 20 žáků a v České republice 20 žáků.
- Třídy se v zemích OECD mezi roky 2000 a 2011 postupně zmenšují, zejména v zemích, kde jsou celkově poměrně velké.
- Velikost třídy je v průměru o 2 a více studentů větší v nižším sekundárním vzdělání v porovnání s třídami v primárním vzdělávání, totéž platí i v zemích EU21, v České republice se jedná o rozdíl 1,4 žáka.
- V 27 z 30 zemí OECD s dostupnými daty se počet žáků na učitele mezi primárním a nižším sekundárním vzděláváním zmenšuje.
- V zemích OECD učí jeden učitel v primárním vzdělávání v průměru 15 žáků, v zemích EU21 celkem 14 žáků a v České republice téměř 19 žáků. V nižším sekundárním vzdělávání vyučuje jeden učitel v zemích OECD v průměru 12 žáků, v zemích EU21 celkem 14 žáků a v České republice 11 žáků.

Graf D2.2 Průměrná velikost třídy podle vzdělávací úrovně (2011)

1. Data za rok 2010 místo 2011

2. Pouze veřejné instituce

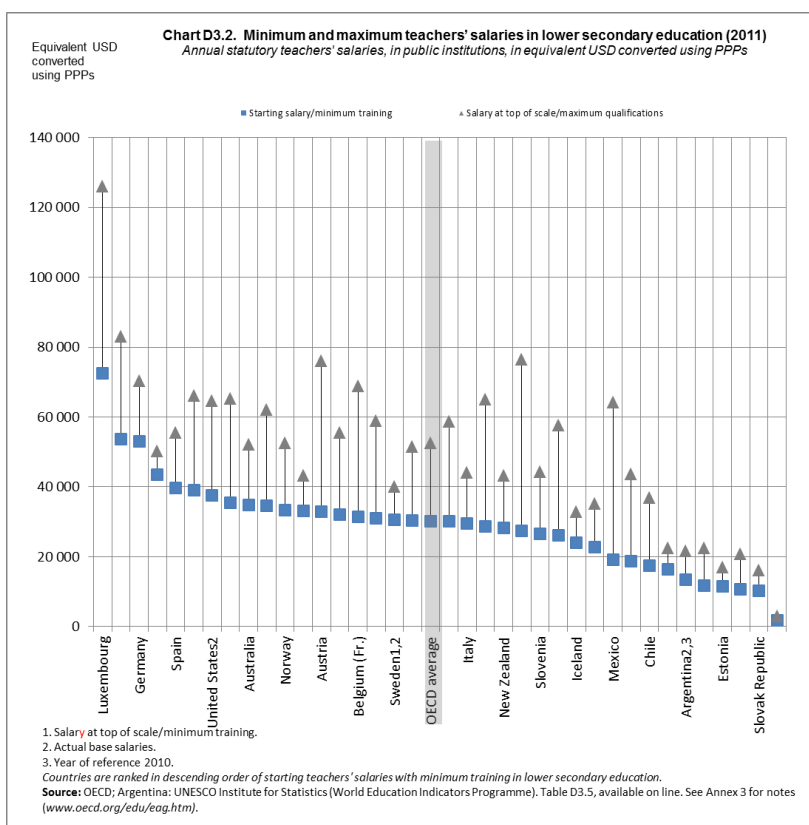
Země jsou seřazeny sestupně podle velikosti třídy v nižším sekundárním vzdělávání

Zdroj: OECD, Argentina, Čína a Indonésie – UNESCO, Tabulka D2.1, poznámky viz Annex 3 (www.oecd.org/edu/eag.htm)

Jak jsou učitelé placeni?

- Platy učitelů po 15 letech praxe jsou v zemích OECD v průměru 36 135 USD⁶ v primárním vzdělávání, 38 136 USD v primárním vzdělávání. 39 934 v nižším sekundárním vzdělávání a 41 665 USD ve vyšším sekundárním vzdělávání. V České republice vydělá učitel v preprimárním vzdělávání 17 792 USD, v primárním vzdělávání 20 185 USD, v nižším sekundárním vzdělávání 20 360 a ve vyšším sekundárním vzdělávání 21 733 USD.
- V průměru učitel preprimárního vzdělávání vydělává 80 % platu terciárně vzdělaného pracovníka (25–64letého, pracujícího celý rok na plný úvazek), učitel primárního vzdělávání 82 %, učitel nižšího sekundárního vzdělávání 85 % a učitel vyššího sekundárního vzdělávání 89 % platu terciárně vzdělaného zaměstnance. Podíl platů učitelů vzhledem k platu terciárně vzdělaného zaměstnance je v ČR 42 % v preprimárním, 54 % v primárním a nižším sekundárním a 58 % ve vyšším sekundárním vzdělávání.
- Platy učitelů na vrcholu kariéry jsou o 58 %, 89 %, 61 % a 62 % vyšší než platy začínajících učitelů v preprimárním, primárním, nižším sekundárním a vyšším sekundárním vzdělávání. V České republice jsou tyto podíly 29 %, 33 %, 36 % a 40 %.

Graf D3.2 Minimální a maximální platy učitelů v nižším sekundárním vzdělávání

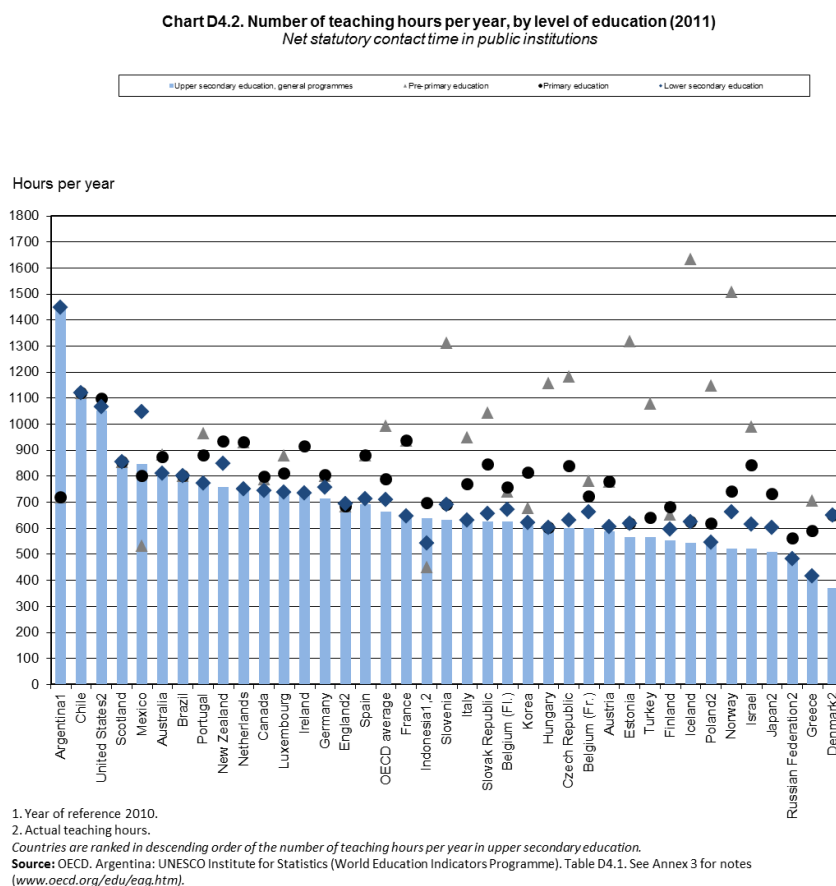
1. Platy na horní hranici škály s minimální úrovní dalšího vzdělávání.
2. Aktuální základní platy.
Data za rok 2010. Země jsou seřazeny sestupně podle minimálních platů učitelů v nižším sekundárním vzdělávání.
Zdroj: OECD, Argentina – UNESCO, Tabulka D3., poznámky viz Annex 3 (www.oecd.org/edu/eag.htm)

⁶ USD přepočtené na paritu kupní síly. Roli zde hraje jak aktuální kurs dolaru, tak inflace a koupěschopnost obyvatel (1 USD = objem zboží, který bylo v daném roce možné si koupit za 1 USD v USA)

Kolik času učitelé vyučují?

- Učitel ve veřejné škole vyučují v průměru 994 hodin ročně⁷ v preprimárním vzdělávání, 790 hodin v primárním vzdělávání, 709 hodin v nižším sekundárním vzdělávání a 664 hodin ve vyšším sekundárním vzdělávání.
- V zemích EU21 učitel ve veřejné škole vyučuje v průměru hodin 977 ročně v preprimárním vzdělávání, 766 hodin v primárním vzdělávání, 665 hodin v nižším sekundárním vzdělávání a 635 hodin ve vyšším sekundárním vzdělávání.
- V České republice odučí učitel mateřské školy 1184 hodin ročně (vysoký rozdíl oproti ostatním učitelům je způsoben jednak vyšší mírou přímé vyučovací povinnosti, jednak tím, že učí bez přestávek a započítává se tedy 60' hodina), v primárním vzdělávání 840 hodin (i zde se částečně započítávají přestávky, zejména v nižších ročnících), v nižším sekundárním vzdělávání 630 hodin a ve vyšším sekundárním vzdělávání 602 hodin ročně.

Graf D4.2 Počet hodin výuky učitele ročně podle úrovně vzdělávání (2011)

1. Data za rok 2010
2. Aktuální počet vyučovacích hodin

Země jsou seřazeny sestupně podle počtu vyučovacích hodin ve vyšším sekundárním vzdělávání

Zdroj: OECD, Argentina – UNESCO, Tabulka D4.1, poznámky viz Annex 3 (www.oecd.org/edu/eag.htm)

⁷ Jedná se o přepočten na 60' hodiny.